

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2018/1910

ze dne 4. prosince 2018,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty pro obchod mezi členskými státy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V roce 1967, kdy Rada prostřednictvím první směrnice Rady 67/227/EHS ⁽³⁾ a druhé směrnice Rady 67/228/EHS ⁽⁴⁾ zavedla společný systém daně z přidané hodnoty (DPH), byl přijat závazek vytvořit konečný systém DPH, který by v celém Evropském společenství fungoval stejně jako v rámci jednoho členského státu. Jelikož pro takový systém nebyly v okamžiku, kdy byly koncem roku 1992 zrušeny daňové hranice mezi členskými státy, nastaveny politické ani technické podmínky, byl v oblasti DPH přijat přechodný režim. Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽⁵⁾ stanoví, že tento přechodný režim musí být nahrazen konečným režimem.
- (2) V souladu se sdělením Komise ze dne 7. dubna 2016 o akčním plánu v oblasti DPH předložila Komise návrh stanovující prvky konečného systému DPH pro přeshraniční mezipodnikový (B2B) obchod mezi členskými státy, vycházejícího ze zásady zdanění přeshraničních dodání zboží v členském státě určení.
- (3) Rada ve svých závěrech ze dne 8. listopadu 2016 vyzvala Komisi k provedení určitých zlepšení v unijních pravidlech DPH pro přeshraniční plnění, pokud jde o úlohu identifikačního čísla pro DPH v kontextu osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně, režim call-of stock, plnění v řetězci a důkaz o přepravě pro účely osvobození plnění uvnitř Společenství od daně.
- (4) S ohledem na žádost Rady a na skutečnost, že zavádění konečného systému DPH pro obchod uvnitř Společenství potrvá několik let, jsou tato zvláštní opatření k harmonizaci a zjednodušení některých pravidel pro podniky vhodná.
- (5) Pojem call-off stock se označuje situace, kdy v době přepravy zboží do jiného členského státu dodavatel již zná totožnost pořizovatele zboží, jemuž bude zboží dodáno v pozdější fázi po ukončení přepravy zboží v členském státě určení. Za současného stavu zde vzniká domnělé dodání (v členském státě zahájení přepravy zboží) a domnělé pořízení uvnitř Společenství (v členském státě ukončení přepravy zboží), po kterých následuje „domácí“ dodání v členském státě ukončení přepravy zboží, v němž musí být navíc dodavatel identifikován pro účely DPH. Aby bylo možné se tomuto vyhnout, měla by se tato plnění v případech, kdy probíhají mezi dvěma osobami povinnými k dani, za určitých podmínek považovat za plnění vytvářející jedno dodání osvobozené od daně v členském státě zahájení přepravy a jedno pořízení uvnitř Společenství v členském státě ukončení přepravy.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 3. října 2018.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 14. března 2018.

⁽³⁾ První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁽⁴⁾ Druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (6) Plněními v řetězci se označují po sobě následující dodání zboží, která jsou předmětem jediné přepravy uvnitř Společenství. Pohyb zboží uvnitř Společenství by zde měl být připsán pouze jednomu z těchto dodání a pouze toto dodání by mělo požívat osvobození od DPH stanoveného pro dodání zboží uvnitř Společenství. Ostatní dodání v řetězci by měla být zdaněna a mohla by vyžadovat identifikaci dodavatele pro účely DPH v členském státě dodání. Aby se v jednotlivých členských státech zabránilo uplatňování rozdílných postupů, které mohou vést ke dvojímu zdanění, nebo naopak nezdanění, a aby se zvýšila právní jistota hospodářských subjektů, mělo by se zavést společné pravidlo, že při splnění určitých podmínek by měla být přeprava zboží přiřazena k jednomu dodání v řetězci plnění.
- (7) Pokud jde o identifikační číslo pro DPH při osvobození dodání zboží v rámci obchodu uvnitř Společenství od daně, navrhuje se, aby hmotněprávní podmínkou pro uplatnění osvobození od daně, nikoli pouze požadavkem formálním, bylo vedle podmínky přepravy zboží mimo členský stát dodání také uvedení identifikačního čísla pro DPH pořizovatele zboží, které mu přidělil jiný členský stát, než je členský stát zahájení přepravy zboží, v systému výměny informací o DPH (dále jen systém „VIES“). Údaje z hlášení v systému VIES jsou dále nezbytné k tomu, aby byl členský stát ukončení přepravy informován o přítomnosti zboží na svém území, a jsou proto klíčovým prvkem v boji proti podvodům v Unii. Členské státy by proto měly zajistit, aby se osvobození od daně neuplatnilo v případě, že dodavatel nesplní své povinnosti ohledně hlášení v systému VIES, ledaže jedná v dobré víře, tedy že může svým příslušným správcům daně řádně odůvodnit veškeré nedostatky v souhrnném hlášení, což by mohlo v daném okamžiku zahrnovat i poskytnutí správných údajů požadovaných podle článku 264 směrnice 2006/112/ES.
- (8) Jelikož cíle této směrnice, totiž lepšího fungování pravidel DPH v kontextu přeshraničního mezipodnikového obchodu, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (9) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (10) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 17a

1. Za dodání zboží za úplaty se nepovažuje přemístění zboží osobou povinnou k dani, které je součástí jejího obchodního majetku, do jiného členského státu v rámci režimu call-off stock.
2. Pro účely tohoto článku se za režim call-off stock považuje situace, kdy jsou splněny následující podmínky:
 - a) zboží je odesláno nebo přepraveno osobou povinnou k dani nebo na její účet třetí osobou do jiného členského státu za účelem jeho dodání v tomto státě v pozdější fázi po ukončení přepravy jiné osobě povinné k dani, která je oprávněna převzít vlastnické právo k tomuto zboží v souladu s dohodou mezi oběma osobami povinnými k dani;
 - b) osoba povinná k dani, která zboží odesílá nebo přepravuje, nemá v členském státě, do kterého se zboží odesílá nebo přepravuje, sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) osoba povinná k dani, již je zboží určeno k dodání, je v členském státě, do kterého se zboží odesílá nebo přepravuje, identifikována pro účely DPH a její totožnost i identifikační číslo pro DPH přidělené tímto členským státem jsou osobě povinné k dani uvedené v písmeni b) známy v době zahájení odeslání nebo přepravy zboží;
- d) osoba povinná k dani, která zboží odesílá nebo přepravuje, zaznamená přemístění zboží v evidenci podle čl. 243 odst. 3 a uvede totožnost osoby povinné k dani, která zboží pořizuje, spolu s identifikačním číslem pro DPH přiděleným této osobě členským státem, do kterého je zboží odesláno nebo přepraveno, v souhrnném hlášení, jak stanoví čl. 262 odst. 2.

3. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 2 splněny, použijí se v okamžiku převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník na osobu povinnou k dani podle odst. 2 písm. c) následující pravidla za podmínky, že k tomuto převodu dojde ve lhůtě uvedené v odstavci 4:

- a) má se za to, že osoba povinná k dani, která zboží odeslala nebo přepravila, ať již sama, nebo na svůj účet prostřednictvím třetí osoby, uskutečnila v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodání zboží v souladu s čl. 138 odst. 1;
- b) má se za to, že osoba povinná k dani, již je zboží dodáno, uskutečnila v členském státě, do kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, pořízení zboží uvnitř Společenství.

4. Jestliže do 12 měsíců od ukončení přepravy zboží v členském státě, do kterého bylo odesláno nebo přepraveno, není zboží dodáno osobě povinné k dani, již bylo určeno k dodání, jak je uvedeno v odst. 2 písm. c) a v odstavci 6, přičemž nenastala žádná z okolností stanovených v odstavci 7, má se za to, že v den následující po uplynutí tohoto dvanáctiměsíčního období dochází k přemístění ve smyslu článku 17.

5. Má se za to, že k přemístění ve smyslu článku 17 nedochází, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) nebylo převedeno právo nakládat se zbožím a toto zboží je vráceno do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo přepraveno, ve lhůtě stanovené v odstavci 4 a
- b) osoba povinná k dani, která zboží odeslala nebo přepravila, zaznamená jeho vrácení v evidenci podle čl. 243 odst. 3.

6. Je-li ve lhůtě uvedené v odstavci 4 osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. c) nahrazena jinou osobou povinnou k dani, má se za to, že k přemístění ve smyslu článku 17 v okamžiku tohoto nahrazení nedochází, pokud:

- a) jsou splněny všechny ostatní příslušné podmínky podle odstavce 2 a
- b) osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. b) zaznamená toto nahrazení v evidenci podle čl. 243 odst. 3.

7. Jestliže během lhůty uvedené v odstavci 4 přestane být plněna kterákoli z podmínek uvedených v odstavcích 2 a 6, má se za to, že dochází k přemístění zboží podle článku 17 v okamžiku, kdy některá z těchto podmínek přestane být plněna.

Je-li zboží dodáno jiné osobě, než je osoba povinná k dani uvedená v odst. 2 písm. c) nebo v odstavci 6, má se za to, že podmínky uvedené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny bezprostředně před tímto dodáním.

Je-li zboží odesláno nebo přepraveno do jiné země než členského státu, ze kterého bylo původně přesunuto, má se za to, že podmínky uvedené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny bezprostředně předtím, než jsou takové odeslání nebo taková přeprava zahájeny.

V případě zničení, ztráty či krádeže zboží se má za to, že podmínky uvedené v odstavcích 2 a 6 přestávají být splněny v den, kdy bylo zboží skutečně odstraněno či zničeno, nebo nelze-li tento den určit, v den, kdy bylo zjištěno, že je zboží zničeno nebo že chybí.“

2) V hlavě V kapitole 1 oddílu 2 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 36a

1. Je-li totéž zboží předmětem po sobě následujících dodání, přičemž je odesíláno nebo přepravováno z jednoho členského státu do jiného členského státu od prvního dodavatele přímo konečnému pořizovateli v řetězci, připíše se odeslání nebo přeprava pouze k dodání zprostředkujícímu subjektu.

2. Odchylně od odstavce 1 se odeslání nebo přeprava připíše pouze k dodání zboží zprostředkujícím subjektem, pokud tento subjekt dodavateli sdělil své identifikační číslo pro DPH, které mu vydal členský stát, ze kterého je zboží odesláno nebo přepraveno.
3. Pro účely tohoto článku se „zprostředkujícím subjektem“ rozumí dodavatel v rámci řetězce, který není prvním dodavatelem v tomto řetězci, a který zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo na svůj účet prostřednictvím třetí osoby.
4. Tento článek se nepoužije na situace, na něž se vztahuje článek 14a.“
- 3) Článek 138 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. Členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, jsou-li splněny následující podmínky:
- a) zboží je dodáváno jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží;
- b) osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, pro niž se dodání uskutečňuje, je identifikována pro účely DPH v jiném členském státě, než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, a toto identifikační číslo pro DPH sdělila dodavateli.“;
- b) vkládá se nový odstavec, který zní:
- „1a. Osvobození podle odstavce 1 se neuplatní, pokud dodavatel nesplnil povinnost podle článků 262 a 263 podat souhrnné hlášení nebo pokud jím podané souhrnné hlášení neobsahuje správné údaje týkající se tohoto dodání, jak požaduje článek 264, pokud dodavatel nemůže ke spokojenosti příslušných orgánů nedostatky řádně odůvodnit.“
- 4) V článku 243 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „3. Každá osoba povinná k dani, která přemísťuje zboží v režimu call-off stock uvedeném v článku 17a, vede evidenci, jež správcům daně umožňuje ověřit správné uplatňování uvedeného článku.
- Každá osoba povinná k dani, které je dodáváno zboží v režimu call-off stock uvedeném v článku 17a, vede evidenci tohoto zboží.“
- 5) Článek 262 se nahrazuje tímto:
- „Článek 262
1. Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení, ve kterém uvede tyto údaje:
- a) pořizovatele identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c);
- b) osoby identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží v rámci pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42;
- c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým poskytla služby jiné než služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH a u nichž je podle článku 196 povinen odvést daň příjemce služby.
2. Kromě údajů uvedených v odstavci 1 poskytne každá osoba povinná k dani údaj o identifikačním čísle pro účely DPH osob povinných k dani, jimž je určeno zboží, jež se odesílá nebo přepravuje v režimu call-off stock v souladu s podmínkami stanovenými v článku 17a, a o veškerých změnách poskytnutých údajů.“
- 6) Články 403 a 404 se zrušují.

Článek 2

1. Členské státy do 31. prosince 2019 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy od 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 4. prosince 2018.

Za Radu
předseda
H. LÖGER
